

6505.

1633.

A u s

Waga laste Tõulu rõõm.

„Auu-olgu Jumalale kõrges,
ja Maa peal rahu, inimestest
hea meel!“

Lut. 2, 14.

Armsaks Tõuluanniks lastele.

f. B.

L. Pihlaka kulguga

Tallinnas,

trükitud J. H. Gresseli juures.

1874.

1633

Дозволено цензурою. Ревель, 7-го Августа 1874-го года.

1. Jõulu = pun.

Omalt wiisil.

Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Kui armsaste sa hiilgad!
So külges küünlad säravad,
Ja jõuluringid paistavad.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Kui armsaste sa hiilgad!

2. Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Koor wana saab sust rõõmu.
So juures lapsed laulavad,
Ja rõõmsast andid ootavad.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Koor, wana saab sust rõõmu.

3. Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
So walgu on nii selge;
See taewa walgust tähendab,
Mis meie hinge rõõmustab!
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
So walgu on nii selge.

4. Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Nii haljas, roheline!
Sa taewa rõõmu tähendab,
Kus igawest kõik haljendab.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Nii haljas, roheline.

5. Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Sind Jeesus meile toonud,
Kes täna meile sündinud,
Ja kallid annid kinkinud.
Oh jõulupuu! oh jõulupuu!
Sind Jeesus meile toonud!

2. Lapse ingel.

Nüüd vaikjelt läbi maade
Üks armas ingel lääb;
Ei ükski nää küll teda,
Ja siiski kõiki nääb.
Seal taewas on ta isamaa,
Kust Jumal teda saatnud ka.

2. Ta tuleb iga tuppä,
Kus on üks hea laps,
Kes isa ema sõna
Siin rõõmsast kuuleb ka,
Siis jeda rõõmuga ta nääb,
Ja armsa lapse seltsiks jääb.

3. Ta mängib lapse seltsis,
Siis armsast tasaste.
On ikka temal abiks,
Et õppib jõudsaste,
Ja ikka rõõmsa meelega,
On hea tööle valmis ka.

4. Ja öösel, kui laps magab,
Ei ingel lähä sealt,
Waid hoolega ta waltwab
Ja hoiab kahju eest.
Ta homikul last äratab,
Et tõustes rõõmsast naeratab.

5. Ja kui ma seda ingliti
Kord saaksin näha ka,
Oh küll ma teda tänaks
Wist suure rõõmuga,
Ja paluks, et ta seltsi jääks,
Kus waga lapsi ikka nääks.

3. Lapse kõnelemine inglisa jõulu öhtul enne magama minemist.

Wiisil: Oh wõtkem Sumalat.

Mo juure ingel jää
Siis kui ma öösel magan;
Ja oma tiiwaga
Mind kaitse, kui ma hingan.
Kõik kurja teela sa,
Et rahu saaksin ma,
Et puhtaks mo hing jääb, —
Mo juure ingel jää.

2. Mo juure ingel jää,
Kui jälle ülestõusen,
Ja püha kotta lään
Jeesuse kätse järel.

Mind hoia alati
Siin ikka truuses,
Ja seks mind juhata. —
Mo juure ingel jää.

3. Mo juure ingel jää,
Kui pean waewa kandma,
Eht olgu raske see,
Et süüski ma ei tärda.
Kõik waewa higi sa
Mo sülmist pühi ka,
Mind armsast kiivita.
Mo juure ingel jää.

4. Mo juure ingel jää,
Kui ükskord ilmaist lahkun,
Ja armsad sõbradke,
Siis ilma maha jätan.
Et ma ei kurwasta,
Mind taewa kanna sa,
Kus laulan rõõmuga, —
Mo juure ingel jää.

4. Jõulu walgus.

Wiisil: Oh Jumal! suur on sinu töö.

Ei ole loodud päike see
Mis iga homik' tõuseb,
Üks suurem walgus on tõest see
Mis jõulu õhtul paistab;

See on see armas Jeesuse
Kes täna ilma tulnud,
Meid patust peastma heldeste,
On meie vennaks saanud.

2. Müüd kätte jõudnud püha öö,
Ja küünlad hulgal hiilgavad,
Ja ingli laulu lauldakse:
„Au olgu Sumalale!“
Müüd kõigil rõõmsad südamed
Et Jaakubi täht paistab,
Eht küll on väljas pime öö,
See püha valgus võidab.

3. Oh jõuluaeg! oh jõuluaeg!
Sa tood meil' selget rõõmu,
Kui kuuse külges küünlad kõik
On põlema jo pandud.
Siis nii kui kõlaks ingli heal
Mis ükskord väljal kuuldi.
Noor, wana andwad kiitust sel,
Kes meie õnneks sündind.

4. Oh armastust täis jõuluaeg!
Kes jälle uuest tulnud;
Sa pöörad kurbtust rõõmuks kõik,
Tood kõikidel' uut elu,
Müüd on see tempel alustud
Aus ristiinimene
Saab taewa rõõmu maitseada,
Mis ialgi ei lõpe.

5. Ema ja laps.

Jõulu ööfene unenägu.

Seal nutab tühjas kambris
Moor ema waluga;
Ta süda kurb, meel hale,
Mis peaks taal puuduma?

2. Ta armas tütrikene
On walge kirstuga
Jo pandud mulla alla,
Seepärast nutab ta.

3. Kui teised kõik on röömsad
Siis on ta üksi kurb;
Lääb sagest furnu aeda,
Ja nutab iga tund.

4. Seal armsa hana peale
Ta langeb filmili;
Ja tõstab nutu heale,
Ei troosti sugugi.

5. Död pääwad nõnda nuttab
Moor ema waluga,
Ja jõulu-aeg jo tõttab
Nüüd kätte tulema.

6. Kui jõulu ööfel nuttes
Jääb pisut uinuma,
Ja kurvastuse mõttes
Ei leia rahu ta.

7. Seal näab ta järsku mes
Et armas lapsuke
Seal waitfält nuttes tuleb,
Ja ütleb kurwaste:

8. „Oh ema, armas ema!
„Miks mind nii waewad sa?
„Sest kui sa ikka nutad,
„Siis saan ma kurwaks ka.“

9. „Kui minu hana peale
„Sa pillad pisaraid,
„Siis minu walged riided
„On märjad sedamaid.“

10. „Ei wõi ma waitfjes haudas
„Siis rahul magada,
„Kui fina ikka nutad,
„Ja ei wõi röömusta.“

11. „Kõik kurwastus ja mure
„Ei aita ühtigi, —
„Sa tuled pea mo juure
„Kus aset fullegi.“

12. „Seepärast ole röömus
„Mo armas ema sa;
„Siis üksford taewa rahus
„Saad mind weel nägema.“

13. Sest saadik jäi nüüd röömsaks
See ema forraga,
Ei enam saanud kurwaks,
Waid laulis röömuga.

6. Rändaw kiriku kel.

Ka üks unenägu.

Omaj viisil.

Üks laps ei tahtnud iialgi
Ka kirikusse minna;
Ta pühapäivil alati
Käis külas, — wiitis aega.

2. Seal ütles ema: „Praegu kel
Meid kutsub püha kotta;
Kui tahad wastupanna weel, —
Saab kel so järel tötma.”

3. Laps mõtles: „Kel on tornis seal,
Ei pease ta sealt liik'ma.”
Et kirik 'polnud armas taal,
Läks metsa aega wiitma.

4. Kui wähe aega jooksnud ta,
Ja lillikesi noppind,
Jäi aea ääre magama
Nii kui ta oli õppind.

5. Seal näab ta unes äkitselt
Kuis kel ta poole jõuab;
Ta wabiseb, ta heliseb, —
Laps ehmatades ärkab.

6. Müüd lähäb jookstes kiriku,
Kust ema eest ka leiab;
Sest saadik suure himuga
Ta jenna ikka nõuab.

7. Taal üksnes aga kahju sest,
Et enne tuim nii olnud,
Ja palvest, laulust, jutlusest,
Ei olnud rõõmu tunnud.

7. Kaunis on Issand.

Omaval wiisil.

Kaunis on Issand
Ilma Linnastaja,
Sumala ja Maarja Poeg,
Mul oled armas,
Mul oled kallis,
Minu hinge rõõm ja õn!

2. Ilusad metsad
Ilusamad wäljad
On küll kewade aial.
Jeesus ilusam,
Jeesus nägusam,
Ta kurwa südamd rõõmustab.

3. Hiilgaw on päike,
Ja ööfel kuuläige,
Ka tähed küll säravad;
Jeesus on hiilg'wam,
Jeesus on puhtam
Kui ingli hulgad taewas seal.

4. Hõbe on kaunis,
Kuld on küll kallis,

Kallid kiwid ilusad;
Siiski ürike
Nende iluke; —
Jeesu auu jääb igawest.

5. Armsad on lilled
Armsamad lapsed
Oma noore põlwe sees.
Lilled närtsiwad,
Lapsed kord surewad, —
Jeesus elab igawest.

6. Kõik mis on iial
Taewas ja Maa peal
On kõik loodud sinu wäest.
Kõik sind kiidawad,
Kõik sind tänawad,
Kallis armas Jeesuke!

7. Jah sa oled küll
Nüüd taewas ülewal
Inglist ja pühadest auustud.
Meiegi julgeme
Tulla so palwele:
Waata armsast meie peal'.

8. Kui ükskord suren,
So juure tulen
Siis kallis Issand röömuga.
Eh! lõhkeb süda,
Sest 'pole häda, —
Sa aitad siis ka armuga!

8. Inglid.

Om al wiijil.

Need pühad inglid seal,
Need laulwad taewa al.
Wägew on nende heal,
Kui tiitwad taewa wäega,
Ja hiiüdwad püha rõõmuga:
„Mu olgu Jumalal’!
Rahu Maa peal,
Kõik rahwast hea meel!”

9. Kristuse waejus.

Om al wiijil.

Laps, waata oma Jeesust sa:
Ei rikkust, annu taha ta!
Oh armastust! ∴
Oh heldust!
Et tuli meil’.

2. Ta tulli taewast ilmale,
Meid patust peastma heldeste.
Oh armastust! ∴
Oh heldust!
Et tuli meil’.

3. Taal Betlehemmas ’polnud maea,
Kus oleks pannud oma pea!
Oh armastust! ∴ n. t. f.

4. Waid alwas lautas sündis just,
Kus 'poluud ašent ega ušt.
Oh armastust! ∴ n. t. f.

5. Seal lautas weikse söimeke,
Nüüd oli tema kätike.
Oh armastust! ∴ n. t. f.

6. Seal kõwa hõle, heinde peal
Nüüd Jumala poeg magas teal.
Oh armastust! ∴ n. t. f.

7. See waene laps seal külma käes,
Kus härg ja eesel ka on sees.
Oh armastust! ∴ n. t. f.

8. Oh laps, so südand lahti tee,
Seal aset anna temale.
Oh armastust! ∴ n. t. f.

10. Jõulu õnnistus.

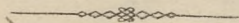
Omäl wiisil.

Oh õnnistud öö!
Mis ime see:
Nüüd taewa al lendwad
Sull inglid ja laulwad:
„Nüüd sündind on Krist
Kes aitab teid wist.“

2. „Muu Jumalal' teal,
Ja rahu Maa peal!
Nüüd pimedus lõpeb!“
Nii ingli heal ütleb,
Nüüd otsas kõik piin,
Sest Issand on siin.

3. Sest ruttavad nüüd
Need karjatsed siit
Betlemma pool',
Kus laps sündind on.
Ehk nõder küll ta, —
Ta võib aidata.

4. Oh waadake kõik:
See laps, ehk küll weik'
Ta armu meil' annab,
Ja taewa meid kannab,
Seal inglitega
Siis laulame ka.

Kind 5 kop.